ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

ЗЛУКА ФАРМЕРІВ З РОБІТНИКАМИ БУДЕ ЗАПОРУКОЮ ТХ ПЕРЕМОГИ.

Коли ми говоримо про селянство, то під цею назвою розуміємо і фармерство. А найкращою є третя назва, яка відповідала-б обом попереднім, а це "рільники".

Рільники належать до кляси працюючої, до кляси — яка продукує найконечніші споживчі товари, яка годує населення міст.

Робітники працюють в фабриках, заводах, копальнях, лісах, на залізницях. Отже виробляють все те, в що рільник одівається, чим обробляє землю, будує залізниці, якими рільник везе свої продукти на ринок.

А між тими двома головними чинниками, між тими синами праці, є посередники, галапаси, які нічого не витворюють самі, а тільки перепродують те, що виробив рільник і робітник. І ці посередники так зорґанізовані, так поснували своє павутиння, що куди рільник або фабричний робітник не повернеться, там жде на него те павутиння і спіймає в свої обійми.

Коли робітник і фармер заговорили про спільну орґанізацію, щоб разом боротися проти цих посередників, проти їх визиску, то ці галапасники почали кричати на алярм: Рятуйте, большевизм шириться!

І то кричать не тільки самі визискувачі, але кричать їхні підголоски, дрібненькі пявки, за ту кістку, яку деколи дістануть з панського стола. Вони перестерігають фармерів перед робітниками, лякають їх большевизмом і кажуть, що робітник є ворог фармера.

Та голос їх якийсь нервовий, непевний. Перш всего вони свідомі того, що брешуть, а по друге вони бачуть, що співділанню фармера з робітником вони не запобіжать. Злука робітників з рільниками щораз зближається. Якщо Америка в цім ще відстала, то в багатьох країнах Европи робітництво і незаможне селянство вже бореться плече в плече зі своїми визискувачами. Для приміру хоч би Болгарія.

Але серед селянства орґанізаційна праця ускладняється тим, що селянство є поділене між собою. Між ним є безземельні, середняки і багачі. Верх над селянами завжди мають багачі. І навіть в селянських орґанізаціях як політичних, так і економічних, вони все верховодять.

В Канаді також є багато фармерських орґанізацій і делякі мають свої уряди, але що з того? Річ в тім, що провід в тих орґанізаціях мають люде заможні, куркулі або таки отверті наймити визискувачів. Передові орґанізовані робітники це бачуть і знають. Вони навіть знають, що фармер сам не визволиться зпід опіки цих непрошених опікунів. І робітник хоче допомогти фармерові, йдучи з ним на злуку в одну орґанізацію.

Побачивши це пани і підпанки починають кричати. Вони відстрашують фармера від робітника богом і чортом, небом і пеклом, а нарешті большевизмом. Вони дуже не хочуть, щоб фармер злучився з робітником, бо тоді їм багато урвалося-б. Де-ж пак, так солодко жиється, а тут хами вже починають орґанізуватися. Як це вони сміють?!

Визискувачі знають, що коли-б незаможні фармері стали до боротьби разом з робітниками, то порвали-б ті тенета, в яких їх нині тримають визискувачі. А самі фармері не поборють своїх визискувачів. Це вже показав нам примір хоч би в Алберті, де фармері мають своє правительство. Ось тепер в дистрікті Смоки Лейк спродують фармерську землю за таксу. І то так якось там спекулянти покрутили, що спродують цілу фарму за те, що не заплачено $5.00 такси. 22 фармі мають спродати нараз. Ця скандальна справа набрала такого характеру, що аж власти наложили "інджонкшен" (заборону) і вона пішла в суд. Цікаво, що між тими спекулянтами є також і т. зв. "щирі Українці". Грають вони на несвідомости українських фармерів, на тім, що вони не знають англійської мови і законів краю.

Тому то фармерам треба орґанізуватися в освітні, економічні і політичні орґанізації. В освітній орґанізації треба пройти першу школу, щоб бути свідомим, щоб знати з якого боку на него насувається удар і як його відбити. Такою орґанізацією для українських фармерів в Канаді є Стоваришення Укр. Роб.-Фарм. Дім. Зорґанізувавшись в економічну і політичну орґанізацію, фармері повинні викинути всіх галапасів, злучитися разом з Канадійською Партією Праці і боротися за встановлення робітничо-фармерського правительства.

Приятель.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ З'ЇЗД НЕЗАМОЖНОГО СЕЛЯНСТВА.

В Харкоі в театрі ім. Т. Шевченка розпочався 25. червня четвертий всеукраїнський з'їзд незаможнього селянства. На з'їзд прибуло 800 делеґатів з ріжних сторін України.

На програмі дня — доклад народнього комісара освіти т. Затонського про міжнародній і внутрішній стан; доклад т. Домбаля, голови Міжнародньої Селянської Ради про всесвітний селянський союз; доклад народнього комісара земельних справ, Клименка, про земельну політику; доклад народнього комісара фінансів про податки; доклад командуючого військами України і Криму про червону армію і повітряну фльоту; Звіт центрального комітету незаможнього селянства.

Екзекутивний Комітет Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім в Канаді переслав через радянського представника в Монтреалі всеукраїнському четвертому з'їздові незаможнього селянства привіт від імени українського орґанізованого фармерства і робітництва Канади.

БУЦЕНКО ПРО РОБОТУ НА СЕЛІ.

На пленумі Ґубвиконкому Київщини виступив з докладом секретар В.У.Ц.В.К. т. Буценко, який сказав, що праця комітетів незаможніх селян повинна набирати все більш господарсько-державного характеру і незаможники повинні брати участь у всіх громадських кампаніях.

Кажучи про інтеліґенцію т. Буценко між иншим згадав проф. Грушевського, з яким він мав розмову, підчас якої проф. **Грушевський виявив сильне бажання працювати спільно з радянською владою у всіх галузях громадської роботи.**

ПОЛТАВСЬКІ УЧИТЕЛІ ЗА ВІДОЗВОЮ 66.

До Полтави на курси по підвищенню кваліфікації вчительства з'їхалося з цілої ґубернії около 300 чоловік.

Привітали курсантів партійні, радянські, професійні орґанізації, червоноармійці і заступник народного комісара освіти Ряпо, який прибув з Харкова.

Курси-з'їзд тут же ухвалили приєднатись до декларації Харківської радянської інтеліґенції.

НЕНАЧЕ ДЕБАТА.

Ленюк—Мусідора, Алта.

Дебата, буде дебата, гомоніло між людьми в кількох наших околицях через довший час, аж нарешті прийшов той день, що відбулася вона, а це в неділю 29. червня в Нар. Домі в околици Мусідора.

Тема дебати була така: "Чи інтернаціоналізм є одиноким найліпшим чинником для поліпшення загального людського життя". По афірмативній стороні були товариші: П. Тересьо і В. Гумен, обидва фармері з околиці Ленюк, а по неґативній "пан" П. Воєвідка, учитель і "пан" І. Богайчук, фармер, обидва з Мусідора. Судіями були: Н. Храпко, О. Лакуста і В. Лукасевич.

Першим бесідником був т. Тересьо. Говорив коротко, але кожне його речення було арґументом, яких не зібють і найбільш завзяті шовіністи. Він представив ясно, як капіталісти не зважають на національність, єднаються інтернаціонально і таким способом визискують розбиті маси працюючих. Так отже і всім працюючим нема иншого виходу з теперішнього критичного положення, як орґанізуватися інтернаціонально.

Другий говорив "пан" Воєвідка. Говорив довго, бо почав аж з часів перед Христом, як Греція у війні побила Персію. Однак цим арґументом побив сам себе, бо не лише та війна, але всі війни, які були від того часу аж до тепер, — були тільки через те, що між воюючими не було інтернаціонального порозуміння. Сказав, що білі народи ніколи не можуть бути з жовтими в союзі, а нарешті схапався за большевиків що, ці винищують інтеліґенцію, та й голод і холера в Росії були через їх правління. Сказав багато та мало такого було, щоб хоч відповідало темі дебати. Третим говорив т. Гумен. Цей товариш, чи через невідповідне приготування, чи через брак відваги говорити на плятформі, не сказав того, що хотів. Почав кількома гумористичними фразами на самого себе, відтак згадав про французську революцію і заснування Першого, Другого і Третього Інтернаціоналів, але тільки що згадав. А як те все відбувалось, то публика не дізналася. Однак на кінци спромігся на кілька влучних арґументів.

Четвертий виступив "пан" Богайчук. Говорив понад годину, аж як побачив, що між публикою занепокоєння, а деякі й на двір почали виходити, не переварюючи його "фактів", він сказав: я хіба кінчу. Насамперед сказав, що сподівався від противників, демаґоґії, але що її не було, то він тому не винен. Під тим словом він розумів "неприличні слова", тобто міряв инших після себе. Бо сам він назвав своїх противників фонографами. А оце є його факти: чоловік чує гнет, але нерозуміє; Інтернаціонал це таке як би ви зігнали до купи гуску, свиню, пса і коня; між людей посилають ріжних інтриґантів. Між публикою зробилось дві сторони, ті що нічого не читають тішились, що "пан" уміє так інтернаціоналістів збивати, а ті, котрі розуміють економічні науки, не могли стерпіти і почали спирати розяреного бесідника. Однак вже з засади дебати, здержалися. Наговорився "пан" тай став і нічим не доказав, що не інтернаціоналізм, але націоналізм є одиноким, що поліпшить людське життя. На кінци позволено ще першому бесідникові 10 мінут говорити і він остро скритикував другого "пана".

Що-ж до висліду, то так як сама дебата не мала ніякого звязку, так само і між суддями. Перший т. Храпко признав рацію афірмативній стороні, а инші два нікому нічого не признали. Другий сказав, що інтернаціоналізм і націоналізм — обидва для него добрі, а третій говорив про гвіт пул і про свинячий пул, а до справи нічого не говорив.

Присутний.

ПЕРЕСТОРОГА.

Дорога Редакціє!

Прошу надрукувати цю пересторогу до українських фармерів з околиці Кемсек, Веригін, Кенора, Йорктон, і ин. місцевостей. В тих місцевостях їздять аґенти, котрі заманюють українських фармерів до виїзду в Мексико. Ця зграя в минулому році повела широку аґітацію між Духоборами, котрі збираються їхати до радянських републик, як тілько вдасться продати землю.

Не дивлячись на сильну аґітацію, яку я вів проти їзди до Мексіка, ті аґенти успіли настілько, що Духобори два рази посилали делеґатів до Мексика і обидва рази делеґати давали дуже поганий звіт, так що тілько два фармері дали себе обдурити, а всі инші закинули мрію про виїзд до Мексика.

Отже ті аґенти, побачивши, що з Духоборами не вдасться їм зварити кашу, перевели свою діяльність на українських фармерів. Я недавно був в Кемсек і Духобори, а також один тов. з відділу Стов. У.Р.Д. казали, що ті аґенти дуже сильно тепер взялися до переманювання українських фармерів. Отже я на шпальтах робітничо-фармерського часопису хочу дати інформацію, що дістануть в тім мексиканськім раю, який їм обіцяють ті аґенти. Фармер, котрий піде на удку тих аґентів, дістане за кожний акер своєї тутешної обробленої землі зі всім майном три акри пісчаної землі в Мексико і ні цента готівкою.

Як приїде такий фармер в Мексико, купець, що виміняв йому землю, дасть кредитні значки до лумбер ярди і до стору, де має купити харчі. Знов фармер ні цента не дістає, але буде крутитись безпорадно та сіяти кукурузу на піску, а чи та кукуруза виросте, того не знають і самі аґенти.

Вони, ті аґенти, дістають що місяця (як люде кажуть) по 200 доларів кожний, крім комишену, то отже тому ведуть таку кампанію за виїздом до Мексика.

Також перестерігаю українських фармерів не підписувати ніяких паперів тим аґентам, якщо не уміють самі прочитати, що там написано, і гнати їх геть від себе.

Нехай краще українські фармері спитають духоборських делеґатів, котрі їздили до Мексика, чому Духобори туди не їдуть, а тоді дізнаються дещо про той мексиканський рай.

Добре було-б, щоб товариші на місцях, при всякій нагоді звертали увагу українським фармерам на тих аґентів і їх аґітацію.

Е. Мартин.

Вінніпеґ, 8. липня, 1924.

ЩО НАМ ПИШУТЬ.

Коли переглядаєш дописи читачів "У.Р.В." з ріжних місцевостей — з лісів, майнів, фармів, дописи щирі, чисті до наївности, часами "терпкі", часами улесливі — бачиш у них всю наболілу, як то кажуть, душу працівника.

Я не говорю про дописи від секретарів ріжних відділів про віча, що відбулися в їх околицях, чи про роботу в їх товариствах. Того сорту дописи всі одноманітні, сухі, офіціяльні, до найменшої подробиці подібні одна до другої.

А от в дописах поодиноких людей, прибитих горем і нуждою, безпорадністю, звучить наївна щирість, шукання товариської поради, або й порада самій редакції. А часом дописувач просто хоче поділитися з редакцією якоюсь радісною вісткою, таки своєю власною. Инший своїм власним горем.

Такі люде не просять, щоб їх дописи обовязково містити в ґазеті і навіть не жадають відповіди. Один так і пише: "перечитайте і киньте до коша".

"Большевиків я не люблю, а Ваша ґазета мені подобається" — пише другий.

А ось фармер зі Смоки Лейк пише: "Цим ділюся з Вами радісною вісткою, що коли я приїхав з Едмонтону зі з'їзду і сказав, що я там чув і бачив, всі присутні фармері годилися з тими ухвалами, які я їм представив в звіті про з'їзд. Є надія, що фармері зрозуміють і стануть до спільної боротьби з робітниками проти спільного ворога".

А инший пише, навіть не фармер, але робітник.

"Дехто хоче, щоб "У.Р.В." були дневником. А я не успіваю перечитати того всего, що вони пишуть три рази на тиждень. В день в роботі, вечером в товаристві, а того вільного часу, який лишається, не вистарчає, щоб як слід перечитати все. Вчера не успів, нині відложив на завтра, а завтра прийшла нова ґазета і "стару" вже відсуваю, хапаюся за нове і знов таки не успіваю. А хотілося перечитати все".

А ось одного нового передплатника "У.Р.В." обурює те, що деякі члени орґанізації грають в карти.

"Геть цих шкідників з орґанізації, пише він. — Одні других обіграють, шляк би їх трафив. Той, що виграє, їде в місто і роспускає гроші, які легко нажив, а той бідний, що програв свої тяжко запрацьовані центи, мусить йти скебувати. Давніше і я був одним з картоґраїв, але коли взявся до читання книжок і напхав дечого в свій гарбуз, від тоді перестав грати".

І так справедливо скрегочучи зубами на того, що виграв, дописувач жалує того, що програв. Він знає, що картоґрайство річ дуже погана, бо на досвіді сам переконався, і одночасно жалує того, що програв. А той, що програв сідав грати, щоб виграти, а не щоб програти. Отже обоє рябоє. Обох треба, як каже т. Роленко, "за хвіст та на сонце" з орґанізації. А може вони ще нові члени? А може їх можна ще навчити, опямятати, "напхати в їх гарбуз" свідомости, так як її напхав дописувач у свій? Треба випробувати всі шляхи, треба боротися з тим злом, треба переконати того робітника, дати йому час, нагоду. А коли випробувано ці средства і не помогло, то — "за хвіст і на сонце".

А ще один товариш пише:

"Прочитав я як Фармер-Нетяга читав журнал своїм дітям, а жінка сварилася, потім плакала, що він читає дітям, не почекавши поки вона посуду помиє, бо й вона хоче слухати. А то де така жінка взялася? У мене не так. У мене до сварки — то, жінка, а до читання — краще й не показуй".

А один фармер предкладає просто бизнесову справу:

"Товаришу Редактор!

У мене є на продаж дві ялівки. Покупці дають малу ціну. Спитайте там у місті по чому фунт яловини. Якщо дороще чим тут, то я ялівки заріжу, вишлю Вам мясо, а Ви продасьте, а може закуплять товариші робітники".

Справа, як бачите, чисто економічна.

А ще один нам пише таке:

"Товаришу Редактор!

Я прочитав в 60. числі "У.Р.В." в кореспонденції з України слово "дуля", яке той кореспондент вживає. Ви самі повинні знати, що воно означає і ми не повинні його доживати ані показувати рукою, бо як перевести на анґлійське, або французьке, то воно буде дуже недобре".

Коли перевести дослівно слово "дуля" на анґлійське, то це буде жовта грушка (yellow pear) (російський словар Васілієва). І на Україні є сорт грушок, яких називають "дулями". А в мові "дуля" — це "нічо". Дулю дістав, це значить нічо не дістав. На Україні дати людині дулю під ніс уважається образою лише в тім значінню, що цим понижається людину. Але само слово "дуля" нічого страшного, а тим більше соромницького не означає, на яку-б мову його не перевести. Навіть в пісні: "Де ти бродиш моя доле" співається: "Чи на небі крізь віконце сучиш дулі біднякам".

Як бачимо, Кропивницький, шукаючи долі, яка біднякам все сукала дулі (і тепер суче), питав її, чи не забралась вона часом з "дулями" на небо.

А то ще є жарт про "дулю". Суддя питає чоловіка в суді, який подав свого сусіда в суд за образу чести.

— Чим він тебе образив?

— Він, прошу пана, дав мені під ніс дві дулі.

— Ти зробив це? — питає суддя оскарженого.

— Так — признається той.

— То маєш заплатити йому за це 2 рублі, по рублеві за дулю.

Чоловік вийняв три рублі і, подаючи свому противникови, каже, щоб той дав йому одного рубля здачі. А що той не мав грошей, то оскаржений при судді дав йому ще одну дулю і сказав взяти всі три рублі.

А кореспондент "У.Р.В." з України, а саме бувший посол до польського сойму, Марко Луцкевич, пише, як волинські посли ходили до польських міністрів просити, щоб вони не замикали українських церков, а пан міністер дав їм дулю.

Та як би там не було, наш читач щиро боїться, чи ми, вміщаючи в ґазеті слово "дуля", не переступили границі приличности. А він щиро не хотів би, щоб таке зробила робітнича ґазета.

Мусій.

ЮНІЙНИЙ РУХ В КІЧЕНЕР, ОНТ.

В Кіченер є 16 юнійних льокалів. Дехто може подумати, що тут робітники аж надто добре зорґанізовані, коли в такім місті, що числить 22 тисячі населення є аж 16 юній. Але не в льокалях річ, а в тім, кілько у них членів та яка робота в них ведеться. А роботи, власне, ніякої не робиться. І це тоді, як серед місцевого робітництва страшна нужда. Безробіття з кожним днем зростає. Сотки робітників засуджені на повільну голодову смерть, якщо нічого не буде зроблено, щоб дати тим робітникам допомогу, або працю. А тимчасом провідники місцевих юній нічого собі з цего не роблять, вони не пробують орґанізувати робітників не тільки політично, але й економічно. Вони зачартерували себе гомперсівськими законами і їх не рушиш з місця. Вони стоять гнилою колодою на шляху робітництва до орґанізації. Вони вислугуються буржуазії за кістку, яку дістають з її стола, за охлапи і їм горя мало, що робітники пухнуть з голоду. Але так довго не буде. Робітники самі вже починають шукати виходу і вони його найдуть. Вони підуть масово в орґанізацію, яка йде під проводом Комуністичного Інтернаціоналу і поведе робітництво до цілковитого визволу з ярма капіталізму.

Т. Кольборин.

Конїстон, Онт.

Дня, 16. червня відбулися квартальні збори т-ва ім. Т. Шевченка в Конїстон. Збори отворив т. І. Перейма, а переводив т. М. Пелехатий. Товариство числить 40 членів і за три місяці свого істнування відбуло 3 загальних зборів, 9 адміністраційних, 2 пропаґандових мітинґи, відограло 1 представлення, устроїло один концерт і три забаві. Товариство передплачує "У.Р.В." і "Робітницю". При Товаристві істнує діточа школа, до якої вчащає поверх 20 дітей.

Фінансовий звіт:

Приходу	$378.00
Розходу	232.97
Остає в касі	$145.05

Т. Ягода, секр.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕҐУ.

Понеділок, 12. липня 1924.

Пшениця:

Ч. 1. нортерн	1.32
Ч. 2. нортерн	1.29
Ч. 3. нортерн	1.24
Ч. 4.	1.20⅞
Ч. 5.	1.11⅞
Ч. 6.	1.02⅝
"Трек"	1.32
Пожива	.90⅝
Ч. 1. "дурум"	1.32⅝
Ч. 1. "тоф"	1.27⅝
Ч. 2. "тоф"	1.25⅝

Овес:—

Ч. 2. С. В.	.48⅜
Ч. 3. С. В.	.46½
Ч. 1. пожива	.44⅜
Ч. 2. пожива	.43⅜
"Реджектед"	.39⅜

Ячмінь:—

Ч. 3. С. В.	.83¾
Ч. 4. С. В.	.81
"Реджектед"	.75
Пожива	.74¼
"Трек"	.83

Лен:—

Ч. 1. Н. Б. С.	2.21½
Ч. 2. С. В.	2.17½
"Трек"	1.86½

Жито:—

Ч. 2. С. В.	.83½

ЦІНИ ПРОДУКТІВ.

Масло:—

Масло "крімері" ф. о. б. фунт	31

Яйця:—

Екстра, тузін	23
Фирстс, тузін	21
Секондс, тузін	17
Надбиті, тузін	14

Бараболі:—

Манітобські бараболі буш.	1.00

Мука:—

98 фунтів мішок	3.82½
2 мішки по 49 фунтів	3.87½
4 мішки по 24 фунти	3.95

Сіно:—

Ч. 1. тимотка, тона	21.00
Ч. 2. тимотка, тона	19.00
Ч. 1. ред тап, тона	15.00
Ч. 2. ред тап, тона	13.00
Ч. 1. "апленд", тона	12.00
"Брен", тона	22.00
"Шортс", тона	22.00

ЦІНИ ХУДОБИ.

(За 100 фунтів живої ваги.)

Бички:—

Вибрані	6.00—6.50
Добрі	5.25—5.75
Середні	4.50—5.00
Звичайні	4.00—4.25

Ялівки на заріз:—

Вибрані	5.50—6.00
Добрі	4.00—5.25

Корови на заріз:—

Вибрані	4.00—4.50
Добрі	3.00—3.75
Середні	3.00—3.75
На консерву	1.00—2.25

Бугаї:—

Добрі	2.50—3.00
Звичайні	1.50—2.00

Воли:—

Добрі	3.00—3.50
Середні	2.25—2.75
Звичайні	1.50—2.00

Бички "Стакерс":—

Вибрані	3.25—4.00
Добрі	2.25—3.00

Телиці "Стакерс":—

Вибрані	3.00—3.75
Добрі	2.00—2.75

Телята:—

Вибрані	6.00—7.00
Добрі	4.00—5.00
Звичайні	2.00—3.00

Бички на годівля:—

Вибрані	5.00—5.50
Добрі	3.75—4.75

Вівці і ягнята:—

Добрі вівці	6.00— 7.00
Звичайні вівці	4.00— 5.00
Добрі ягнята	10.00—12.00
Звичайні ягнята	7.00— 9.00

Безроги:—

"Селектед бейкон"	7.97½
Грубі, гладкі	7.25
Тяжкі	6.50
Дуже тяжкі	5.75
"Шап гоґс"	6.60
Легкі "фідерс"	6.60
Худі	3.75
Льохи	5.75
Кнурі	2.25

ЇДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ СПІЛЬНОГО КОМ. ВІДД. СТОВ. У. Р. Д. І СЕКЦІЇ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕҐУ

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20. ЛИПНЯ Ц. Р.

В МОРС ПЛЕЙС

ВЕЛИКИЙ

ПІКНІК

На пікніку будуть ріжні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, забави, перегони, перетягання шнуром і т. ин. Для танцюючих є велика плятформа. До танців буде приграватн першорядна орхестра.

ЇДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОЇХ ЗНАЙОМИХ!

ГОДІ СИДІТИ ДОМА! ДОСИТЬ НАСИДІЛИСЯ ЧЕРЕЗ ЦІЛУ ЗИМУ. А ТЕПЕР ЛІТО, ТОЖ ВСІ ЇДЬМО НА СВІЖЕ ПОВІТРЯ.

ЯК ЇХАТИ: — Беріть "Morse Place" стріткару і їдьте нею аж до кінця, а там товариші вкажуть місце пікніку.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Мус Джо, Саск.

Оцим подається до відома всім Філіям і Відділам Стов. Укр. Роб.-Фарм. Дім провінції Саскечевану, що Пров. Екз. Ком. С. У.Р.-Ф.Д. рішив вислати на днях на орґанізаційну об'їздку орґанізатора. Віримо, що наші орґанізації приймуть його та поможуть йому як морально так і фінансово. Як тоже повідомляємо всі фармерські і робітничі орґанізації, котрі ще не є звязані зі Стов. Укр. Роб-Фрам. Домом, а бажали-б мати нашого орґанізатора в себе, хай напишуть на слідуючу адресу: А. Денисюк, 32 River St. W., Moose Jaw, Sask., а ми повідомимо, коли може орґанізатор прибути до їх місцевости.

З тов. привітом,
П. Е. К. С. У.Р.-Ф.Д.
в Мус Джо.

УВАГА! УВАГА!
ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Старанням Відділу Стов. У. Р. Д. в Веґревил, Алта. відограється в четвер, дня 17. липня ц. р. в Доббіне Гали ґарну пєсу з життя галицької сільської бідноти в 3. діях І. Середи п. н.

"ДІТИ РЕВОЛЮЦІЇ".

Хто хоче побачити як дійсно галицькі селяне відносились до Червоної Армії, хай прийде до Доббіне галі дня 17. липня. Хто хоче побачити на власні очи яке життя галицькі селяне мають під теперішньою Польщею, той певно не пожалує труду прийти і побачити нужду своїх братів, яку вони переживають.

Початок точно о годині 8.30 вечером. Ціни місць: для дорослих 50 ц.; для дітей 15 ц.

По представленню забава.

Дохід призначений на прес. фонд "У.Р.В." і "Робітниці".

ПОШУКУЄМО учителя до навчання української мови в Діточій Школі. Бажаємо, щоб учитель знав теорію музики, міг учити дітей співу і гри на мандолінах, провадити хор дорослих і вести курс для дорослих. Звертатися на адресу:

Geo. Rubanetz
P. O. Box 1254,
(79) Timmins, Ont.

ПОВІДОМЛЯЮ всіх зацікавлених українських робітників в Вінніпеґу, що я відкрив новий ресторан п. ч. 641 Мейн стріт. Моя довголітня практика в веденню кухні на старокраєвий і тутешній лад, смачні потрави умірковані ціни певно вдоволять всіх. Мій новий ресторан є на Мейн стріті близько Лоґен евню під назвою

M. H. Cafe, 641 Main St.
М. Гавриишин.

ЯК ЗМІНЯТИ АДРЕСУ.

Коли переїздите з одної місцевости до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.